

Bréfa- og málasafn Benedikts Sveinssonar 1921-1942, 2. hluti

Bjarni Benediktsson – Benedikt Sveinsson – Barðstrendingabók – Gunnar Einarsson –
Barðstrendingabók – Kristján Jónsson frá Garðssstöðum – Framfarastofnun Flateyjar – Arnarfjörður –
Tálknafjörður – Ingvaldur Nikulásson – Flateyjarhreppur – Bergsvein Skúlason – Vísir

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Benediktarskjöl
Askja 5-16, Örk 3

Talkusaforker, og vestre hvidt Dnorphorden ^a i mitten
Efflis digiværel Nikulaismo i Billeddal s

Takkafjörður er myrti klæti flórus
milli Kópaness áð norðan og Blatnessey áð
sunnan. Sudurhluti þessa flóru er Takkafjörður.
Spíruleg upphaf detta eru, utan íð fóndarargrunn,
eins nafni Takkafjörðarfloa.

Verist milli fjæðdumur híki Tálkui. Það
er bætur gnefur um 470 metra á hót. Þarau
mulkverfis verist hí stírígjöt, og íðast. Njó
runa milli fjarðarborðs og haustralyfella. Ofan til
í fjarðumur fyrri Vestámuði & Klettar, sem Mollunni
kallast. Þær. síðgait Pabstles- og Tálkuofanda.
-veppar. Fjælgardurinn inn af heiði Verinc
er nálega 550 m. heitt, en Kjölurinn í hamb-
eyðarlæsi, þar sunnar vegar liggur til Pabstles-
-fjæðar, og sunnar það 420 m. líð.

Fyrst bor sunnan Fállavafjörðar og Sudurkjörn
þáðan en um 7. Km. sit á Nes-oddanum.
Þar er aldmilis lína á næmstættir syn. Þórr
og á minnvertri lyssum. Bærinn, sinn er
all-reisulgt sinn blæsins, og á minnvertri,
lyssum. Þa minnvertri Sudurkjörn eru línes
lavalvshús fólkvarnum. Brugðjós og þar fóan
er Egrovoddarum. Þar er meðal annar adjekt, leit
og íst Vatnagrovoddarum. Ofan íst Sudurkjörn
er dalengið ~~þróun~~ áttu tóttu hvelfi i
fæli, sinn nefnist Sutnagrovdeleir. Fælið
er hatt og formlengið bora megin íst Sudur-
kjörnadalum, en nálægum græslendi og þær

nedan íst ~~dato~~ dalokortina, og teknar íst Sæði-
lygrortunni. Faelst útginu & s' Sæðurleyri. Þín
með vor ^{um} ælan fjörðum, og ut til hafes, en lygr-
gálf vel lögur seld og drossug með haim
fjalli ner dei.

Þinuari íst Sæðurleyri & fæleit ^þ nallestu
leyru, og ~~þ~~ fjörubordið ekki þátt stóriggitt.
Spállinn ~~þ~~ er óttuð um innar & hauðeyri.
En sá vor ritt til Kalla i flæðarmálum, a'
lyn frumur líll. Þar er ferja yfir
Talluafljót, og einungis um 200 metra yfir
i Sæðusgröoddarum. Þri hauðeyri liggur
vlegur frumur brattar, en þó að voldar geng-
audi einum yfir fjöllit, & refur þar
hauðeyrahals, um Lella dal og i Pakkes-
fjæðarkúpsheiði. Dalur er og þunnur í fæleit,
en nefnir Sustlaugadalur.

~~Skammt~~ ^{skammt} örðum innan íst hauðeyri &
borum Hvaumeyri, suðaði. Þri hauðeyri
lokka fjaelgardsarum, & verður leitinn í
þin alitandi, með klettajöldum eft.

Skammt fyrir innan Hvaumeyri er
borum Höfðadalur, spállinn uppt frá
Fertruum. Þar eru ⁱⁿⁿ allir ^{samnefndur} dalur ~~og~~
~~notkun~~ laugur ~~set of inn i fæleit~~. En
hær salum nímas 5 km. a' lengd.
Þri Höfðadal er taldur 7 km. ut a' ~~ad~~
Sæðurleyri. Ætti en fleiri bær sunnar
Talluafljóðum. Ær þó all laugur vlegur
frá Höfðidal og inn að bæri flæðarmálum.

Útan vor fjárdabatnum liggur fjöldugarinn um mikladel, á súra sýrnum hllínum og sunum í eyrum. - Þáttum illorū eysar leggja frum í fjárdabatnum.

Fjárdarar yfir armolino al vondan og bærinum.

Anderbotn, aelstri jörð og óttaend.

Tjórunn ^{& 2 km.} utar fr Eysteinslyni, og þar reit
utan ísl Gjólyni. Þar liggur ~~vægjanum~~^{leitis}
tis um fjaðargjum Hæfðum og sýrnum í
Bildudal. Það laugur dalur liggur uppi
al fjaðium, og næfnið hraun Giladaleið.
Hestin & líe adlisaundi lísl meðu, og gróin
kristsi og suðaljörni.

Nesti bor utan ísl Gjólyni & Tvergu, og
Háli (þingháll) þar utan og nedar. Hledin
& líe gríður vel, og ~~talsamars~~^{allmikil} slæggja frí-
liumum á bárum þessum bojanum. Tvergu-
hect liggur þaua yfir fjaðum og næstu forset
ísl Bildudal. Hær & ~~talsamt~~^{nokkum} styttri en Hæfðum.

Fru Háli & hennar spálar að Sæviðsgyni.
Egri & stóri al manni og skaga laugt fræs
i fjörnum. Frumst & líu sandorpin, og laugt
úlfagni, en djuðar ail liggja ned suðurland-
num, & örniðir. Innan ísl Egri & leggaklofni
áget. Ó líu nefnd Hófðið. - Það Sæviðsgyn
& stórt líu, al næstu reiðist líl. ~~en~~ ~~mittum~~
Það Sæviðsgyn eru því byli, sem eru þó ósinn
og ólaus jörðu. Þaum eru & Egrar líeis, inni,
það Sæviðsgyn, óalboglit og liggja líeis þar sunnan,
en utan og uppi í brékhraun en Egrar líeis yfir.

Sveinislagni er ein ~~odl~~ næststof sveitovinnar
það Kaupfjöldarsverðum, sundlaeg og sunnaskáli
síðulegur. Þær er nafstof fyrir þrijú heimilegum
átrumspíðum. Þær og í heimajörðuminnar ~~er~~ ~~víglos~~
~~er~~ ~~niglizku~~ ibudarlaus íslenskum. Þrýðis
fulllegt ~~er~~ á Sveinislagni, skrit slott laun, og vel lagat,
grösugt ofan út miðum, utsígnar inn, Tálkun-
-fjardabætn og út til lafa.

Vegen utan virð Sælinslyri, liggur inni opp
á hifnum bökum, með megræstlokkum.
~~Hver~~^{þannar} Km. fyrir utan Sælinslyri, liggur Langor-
dalur norðan í Fjallgördum. Það er allstóri
dalur. Liggur aðra um hana og næðar i
Sifustárdadal í Ánuaféði. Innan virð aðra
og næðar undan sjó er Lilli-Laugordalur (og Run-
hjállegukot þar í hinnum) - utan virð aðra
og nækkum eðar er Stóri-Laugordalur. Þar
er kerfistæðir salitanum og greslösetar þar
til ~~þó~~^{þó} með 19. áld. Síðast preste þar var
sinn einar Gíslason síða í Selárdal (d. 1866).

Langordalur var fyrst að meira fyr Selárdal,
en síðan ^{nóttum eftir} fáðanum lufi Patrikelsfjáðorþrestes þjónas
Fállnafíði. — Langordalskeiðja & suðureyri
einkum innan. Þar & fórum altarsítafla af ~~oðra~~
~~Koribba~~ ~~regnd~~ af ~~Koðlum~~ ~~mál~~ ~~lítisinn~~ yfir
af Guðmundi búa jörugui; stóri-Langordal.

Einingr & þa gamall príslæknadstaði, með
heimili yfir. ~~& Sæt~~ ~~príslæknadstaði~~ ~~þessi~~
~~sæt ás stólkum~~
Se til dóm Kirkjunnar i Óðinsvík í Fjörri, og hafi
~~Kirk~~ dausker Kaupmáður að Vatnseyri?

baf gefið Gunn Haugardalskirkjue

~~Um 2 km. utan int Haugardal um bæirnar, Vindheima~~

og Kingindisfell. Liggja þeir samhliða. Þóð Kingindisfelli vor þingstaden Tálkufidauga i morgan aldir. Þar bjóggur og löngum efnamum ~~þær um~~ fyrir.

Líklu utor um ~~þær~~ bæirnar, Hálar, Inni-Bakki, Utni-Bakki og Sellabær. Þau þei oft nefnudei eina nafni Blakkafors. Fróskunnut er neillidersonn loja. Guðadali liggji þauva nördar í fjælit. Fagradalur sinnstax, þa' Skeljordalur og Sellabradalur yrt. - Fagradalur er þeim laugtus. ~~Hitt~~ Fjælit ~~& líe~~ grísuð all-vegur upp, og all breitt undi leidi, mygar með leifarum undan dalnum, ~~hjá~~ ~~at~~ ~~ekki~~ ~~er~~ ~~á~~ ~~skapmt~~ ~~er~~ ~~þær~~ ~~frí~~ ~~Sellabæru~~ at Amarfosa, þar er hliðin örðin satrattan, en þó adgrísgug. Ein kennilegir klettastapar eru þar i hinum. - ~~Minni~~ ~~þeir~~ ~~a~~ ~~braunstapar~~ ~~i~~ ~~mijvatnssvæit~~ ~~stunntadar~~ ~~utan~~ ~~er~~ ~~stapsblik~~ ~~engar~~ ~~ða~~ ~~acl-bredar~~ ~~dalar~~ ~~nordar~~ ~~i~~ ~~fjæli~~. ~~en~~ Krossadalur nefnuit. Þær, bæi eru i Negundi dalsíos, Utni- og Inni-Krossadalur. Þau dal þeirra liggur frelfar vegar yfir í Selárdal í Dúrafjöldi.

Útan int Krossárdal leggjut stríndur meiri til nördurs. Hliðin er sunnarbrætt, aelt ~~þá~~ ~~frí~~ fríbrú og síður að stórgryftri fjöli. - Fríðalur gango inni í fjælið á þessu svæði. Hafi hinum sýði Hálfadalur. Þar int aðra eru hreppar með Tálkufjöldar og Héildala berfipa. Nördur int dal þeirra er brattur nægor, sem nefnuit

Skaudi: lítil hæus og hraðasfætta upp af
 Selárdalshléturnum, leggur Skaudadalen til laundviduros.
 Dalen þessi var til skamms líma hefður at nautaaf-
 rétti ír Selárdalnum. Skaudi er uppi í dalinni, og
 þáðan gosiður vegur í Selárdal. Veiðar eru bæðum
 í Skaudi þetta til þess að varur nautaum frá
 gongu. Fyrri komu þat jw at þau brætu Skaudi í
 gondum og komust til fylgja i Selárdal. Þótt
 af Skaudadalsrkárdi seður er að mikil fjæla-
 fláki. Vesturbreið hæus heili hraðasfæl, sem
 fyrir var nefnt, en norðurbreið hælin Kópavogur
 milli fjalla þessara & nít með dalverfi ofan int.
 og kallaðt hvortbulgjja Kópavogk. Þær var lengi
 verstaf, og úhrædi í omni, af Middalþorunum þat dækkur
 foddixar sem bættu þáðan íst. Í Kópavoginum eru
 hæir og brattir bokklar upp að gange, en
 grírust þeir upp & komist. Norden um Kópa-
 vögum eru kleðar, sem nefnast Höftar. Veiðar
 siliðu fyrir norðan báru. Þær norden um
 er djúp Klettargjá, sem nefnir Hervæðargjá.
 En mið vesturbreið Kópavogs þurkuppt að lóngu
 svöði. Þennan mið slórfloppa ^{bær} leggja í fjallinum til
 norðausturs, og byrjas Amarfjörður of Sker, sem
 nefnir Kópavflaga. Þær gleicher verist lægst
 til norðurs. Ganga má fram a' Kópavflögum
 um ~~flöt~~, tóðum annars & með hinum umfleðum.
 Hallum ofan íst flojum ~~þáttum~~ heili
Neskauter. Nálærum súðar straum
 til dalverfi inni í fjællet. Grafidalur uto
 og Mitdalur innar; & haun stoni, og

algrisugur. Spólkorni innar di Sandvirk.
 Þáði persir og vikur nefnart einn raðar
Víðaler. Þar var verst í Auðfjörðum ein
með laugan aldeir. Hefði fleski meirihættar
 bleiður í Auðfjörð - þar uppsettar að vorin.
 Þá fessu svot um hær bakkas með sjónum,
 f Middal um skellos flaki uppi í fólkum-
 um, þar stóru verbiðumur. Guðið mieli-
 Gestadals og Meldalo heili midmæl, en
 fyrri viðan Middal di Sandvíkarsleyra, og
 skammt þar viðan í Krýslagagna. ~~þegar~~
 Þá ór i Selárdalum.

Viðan íst sandvirk og fósvirk og meist
 þar viðan íst nefnir trauusvirk. Telur
 þa íst Selárdalur. ~~ytta~~ ~~býggð~~ í Auðfjörð
 vestanverðum.

(Háð er fólk i Selárdalum)

Ø Selárdalur og yta býggð ur vestanverðum
 Auðfjörð. Það þaðan gett úfjöldi yfir
Kálbellskeit (i daglegu tali óðens nefnt Skíðsfjall)
 þa helfstátar. Skammt viðan íst Skeit, og
retríðir viðan íst ána.

Selárdalostátar slerðar á hálum ~~taa~~^{kippum} ~~bja~~
Fjordu ~~ma.~~ f. s. sjó. Þaðan gett úfjöldi yfir
 allan dalum, Króks og Skíðs sjáist jú ekki
 þáðan. - Fyrir síðumur líni, og myraslakki
 all-íslitomileil. Það og móleikja mikil, en
 illvinnandi sökum várus. Ekki og heldur umut
 að veita verhi þið bent, þorðandum halla þú ánn
~~inn~~ ~~opp~~ í flórum.

Í Selárdal og Þingbælisins stórt, en staðarhlíðinum gímla hafa verið rífig. Í Bláðinum, milli bogans og Kirkjumannar, slendur allanilið Kirkjulagðar Steinum, næst Klöppudrunn bollum. — Segja munumslis, at kátri presber hefi boit steini þennan frávaru í Boza - hlið (um 1½ km vestanverð), en slike fjaistofru voru engi að, jón ^{sug} Steinum og flaut ~~en~~ samloftum at þynge. — Men steini gerri at öllum líkendum var jóns flóbstallar í hafi, & þar hefi stáðið i heitni, og baltarnir blautbaltar. — Fundist hefir jom undergangar, og segja munumslis, at hann hefi legið frá Kirkjumini, under bænum og út í hálunum útnordan til. — Síða jessi ~~hér~~ merki þeim megin hálanna.

~~Selárdalskerfi~~ og suður Þingbælislegas eru nökkuð gjörnu. Lét síða Lanis Þorsteinsson (1873-1902) endursta hana og mynda. Í Kirkjumini er gamall prédikunarstóll með myndum, og altariðtafla frá 1752, gefin af Nikolaj Hoffgaard-dínslium Kaupmanni, & þa vor i Bildudal. ~~Altariðtaflan er megin af höldmálastólli~~ inni, en nýj ~~&~~ sí megin í annan alg en sí, ~~& altariðtafla~~ ~~Stóra-Haugsdalskerfi~~.

Þar sunnar megi misericordiesprestar hafa verið í Lundi í Selárdal ~~með~~ alla, og verið jardsekkjan, ~~með~~ alla, at uttrvat voru þar af fornara minnisvörður, en svo ~~&~~ þó ekki. Elok. minnisvárdum ~~&~~ yfir Gisla presh. Eriarsagni (d. 31. ág 1834).

J. F. d. Hallein Eriasson (broður Geisurar bestuks) ófann sinn hana full profastur Björnsson, Eggerth Ormsen, er var ævindra mikill, sinn ófarkjana ~~þann~~ Björnssonar © Borgarsjalasafn Reykjavíkur

broður Þóris ekzistíð ^{9.} í Brattlum. En það heilla mikil, & verður yfir allt leidit, alsoett letri. Jánkross er einnig yfir lekt Guðranda Kálmans Íða (d. 1857). ^{Workei} Minnis - vairas en þa ~~fræmst~~ ~~síðst~~ frá síðari árum.

Fjöldalos-linni austmörðunarsvartu var áður hýallegan kálfatjörn, og sjárt þar um töpfer. Rett líja töpnumum voru um síður til aldannar ór af lörunnarstækkasor.

Fultblær, hálfsblær og auemangi. Fullblær var aundntar stórlæs flína, en flína er ólísleitlað, og mun varla hafa veigt yfir 125 kg.

Seládalur var jörðssöttur frá Fyrstu Leinum, & ~~sett~~ var þar kerfja og til 1907. Síðasti lausettur jörðsins þar var sín magnis Þorsteinson, nio stórháður i Birnadarlaekum. Nii & Seládalur eru einan frá Bildudal.

Útnorðan til íslensk Seládal eru Seládalshús, og fylger þessi hýallegan Reini. - Frá meiri i dalnum eru Tremi - og Nedri-Uppsali, um hálfum þriggja km. frá gjó. - Sudur af Uppsalium er aðmílit svæði, & Kallart Skardsfoss myni. Hefir þar audeigjanlega verit Stórbjölli á fyrri áldum, þorska um Stóras fornar höfði, en líklega lagt niður í Svarta dæld.

Töpkum 4 km. fyrri umhverfis móðunes eru Fifustöð i Fifustadadal, spólkum frá gjó. Ær það mikiljorð og vel rekbut. Þar laufi verit grígsfáðarum i Helldóleum um langt skeit. Frá meiri i dalnum er Þskabakki, um hæfum mætuð um frá gjó, en Klukka, húrsugur árinna.

* Meinnimdu segji, at þer heveri lauf lagt af í Stórbjölli, en það eru ekki vettætt, þorska Þorsteinson, getur ekki um ~~þa~~ ^{þa} fyrri hvarra namn.

10

Aest i dalnum og Kirleyubál vegut Fifus liðnum.
Þar var bænlaus i Kapolskum síð. Þar síðustu
alhamist sá þa fyrir efurlellum gart með
töft: miðju.

Um hælfum ótrum kvar fyrir minum Kirleyubál-
-lauga og órinn Duotnum dalur, í sunn-
-nefðun, líklu dalverki. Þáðan eru um 2 km.
í Bekkadal. - Ýst-ven þar er Balki níður
út fjörum. - Þar er löggelar verslunarstofa
og kaupfélagsverzum „Dalaunumna“ - Spilnum
minnir út Balkia hafa verit byggð reist nej býli
og stytthart at miklu int Kartófluvekt. Trausti
dalnum, um 2 km. frí sjó og Flegsdalur eftir Gebs-
-dalum. Þar hann áður „Kóngojör“ en sé seiða-
-lign. Þar bjó á fyrri kluda B. allar Gefraunder
Kaumrat heim sili, og þa vor systurathar
Baðstunduja. - Sunnanir út aða Grundi,
en nedar í dalnum vegut Balka og Háll.

Þar er mæltum mikil, einkankra rekkur
mikil og frýðilegur slundur gatkvækt. Í Bekkadal
næðum verðum hafa stórra svæði verit lekin til
Kartófluvekkunar undanfarið ár, og sunn
Dalaleiðspomulum einum loftast efðri a' blak
um Kartóflafærileibl af sveitnum Vestfjörðum.

Um 3 km. innan út Hállaugu og Hraigradalur
út sjó. Þar var fyrstu sunnberlueist í
Kelldólam ^{reist} 1887 af Einar.

ii

frida Gíslaugri, en læsir síðan nálmur veit slækkat
og underbætt. Skummt fyrir uman ibúðarheimi
en slett flöt, sem nefnd er Bardagagrund. Þar er
molt, at Hringr laududiusnáður hafði fællit
fyrir austuránum þeim, og ójó i austuránum dal
þar er jafnfarstær steinur kappmijóri með hvassri
rind og egg frá rind, sem molt er, at sunum haf
alrit brukur um ó í baki af heim. - Hlíðargrind er
jó, at þar með hafði verit blötlæðar í heiti
og fópt sii, en miðas fyrir og sagt er, at manni var
skálfapt Hringr, sé form hraffapt. Í Hringdals-
heiði er einnig ónefni, den Kallad er Hringr leiti
og ~~*Hringr~~^{er sagt, at} þar hlyggður. Hvad sem hafft
kun ad um i sögum Jesu, þá er það mist, at
fyrir fáum aralögum, og brinn brant nedan í
bökkenum fyrir nedan Bordagagrund, fundeirt
eft manuabelli, og brundu aðrir í bökkenum.

Í Hringdal er hæfðar anna kum. um i
Holsbúðjalla. Þar er landiug Holsbúðum, og þar
er límburknes fyrir sjávarvöld. Skummt uman
ist húsit, en tellir Steinur á slettum ~~mellum~~
mel. Steinur þessi standa með því dæmum, og
lítill sund á milli. Þar er molt at sukkum
haf verit hlyggði fyrir á iðlum, og þeir nefnir
Gálgoferum.

Netri-Holsta er hæfður ^{an} annan
þærðalagður svíz, og Fremri-Holsta. Lítil
ofar. Þar er myggr flatt dalverfi, svo at
fara má á bánum um stórustaumus flös eftir
vadlinum, fram í eyranum milli bánum.

9' Hvestur & safslóf hunda báðum löguinsun.
 Fyrir megnun allm. person dala & ^{smáger} fessi;
 hortguber sandur, en mesdar i Hvestur. Sunnus -
 -Síðar hefur hann gert norginquel urð duino og
 engjar næstu ^{næstu} nörliggjandi óllja og kuggjarnar.

Rínumur fullirver um fyrri miðju Hvestu -
 -váðal, & ~~Austur~~^{Auri} Hrisdalur int sjo, þó sunnar
 ðagrásgefis og hordbalalt dalverki, og líkis tveimur.
 Það & yfirbor i Sudarfjörðaldalinneppi. Þær Þulunni,
 km. innar en Brakkletta, en þá leitu int yrtas
 bylit í vörðum verðs Bildudals, & jafðar heilar.
 Það Bildudalskauplinn, næf fyrir Bauaklettum og
 sunnar ad grastýli fyrir, & Broðaminnus nefnir. Stundur
 þar íslendarlúsit halft a verklumorlotnum, en
 hálft : laudi jardomina hillsagn. Milli
 Bauakletta og Broðaminnus eru 860 metra, eftir
 reginum. Hús adalveruleinumur standur í
 líkelli spri, & glæsir fram í og í vestanverðum.
 Það Bildudalslét voru 1933, 32 íslendarlús, og sér
 í Líklu-Sgra laudi 9, sér Broðaminnus ^{er} talis með.
 - Síðan hafa notkun vinnulíus verkt þar int, en hū
 aukar ^{þannvinningi} ~~þegglaga~~. - Það Bildudal hafa bergrænum
 vinni í skuru til þær slíspabryggjur. Heber
 mið vinnus bryggjum vinni ^{verð} ~~verð~~ upp rauðilega
 Tíkarklunaplaðiis & þar stórt og lígur járnbraut
 eftir reitnum. Tíkglymnolús en þar stor, hel
 elsta þeira & braun til Kalda Kala af formannat
 1. febr 1933. Þar fórt mestur annars bákasafn
 Þesturfélags breppruis. Bryggj allmikil
 (40 m. líng og 8 m. breitt) var suður í eyrunni

Vor sudurhluti ~~þetta~~^{verð} var súlyft verklembið, en nordurhlutinn vandað ibúðarhús, og Þórarf J. Thomsen ^{ristið} um 1895, og þá falið eitt hūs vandaðarha
ibúðarhús í landinu. Ærða var Bildudalur þá ~~sett~~ mægt á undan öðrum verklembastöðum, jafnvel sjálfsi Reykjavíks. Það ~~þetta~~^{stórhús} vann sif Hálfa Kala 16 des 1929, ósamt gamalli ullslum
-bíð (frá um 1850) er stað þar nálagt.

Síðari fyrri órinu vor sett að staðnum hrað-
frýsluhið i Bildudal, með skráðum í sparsjóðnum
og klippum, og með styrki Fiskiálfusafðana.
Það let og fiski frosson reisa árs 1938. versemist
sif viðursettu að ~~þróoljum~~^{og fluma}, ~~og~~ lesðan lufin
~~stofat~~ með mikil ~~þóru~~ ~~ó~~ ~~vergi~~. Það var
steinhið, einlæft en alls línt um sig. Enn fremur
þessi hann feilumjöldverlesmáður. Það var
líka steinhið, rauvþyggjilt. Spurir mikluum
órinu vor reist þroskslauslús, og nu ~~er~~
~~hann~~ er veit að fiska ít lokrusbrestat, með
gjálaþverpi. - Hringfugl hefur eru
myndorleg steinhið. - Raublínur & löjt með
rafmagni. - ~~Hins~~^{og} ~~landrinni~~ ~~gjádralet~~ & eins mikil
á Bildudal ~~þann~~^{og} ~~þetta~~ legfir.

Bildudals karlyn ^{rist} & vandað Steinþeggsheiði,
~~þeggs~~ ó örnum um 1905-06, við 2. des 1906. Hinn er
15. m. á lengd, og 8'2 m. á breidd, en hæðin 10'0 p i
lærisþingi, og 17'2 m. Þriglaft & gfi frumstefjuum
Yfir karlynunni og heildblá hvelfing, sett gullum
skorinum. Ældastaflan & sij, gfi af þeim

14.

fræðrum Haukur B. Íslenskum og fróðr Þjóðvarður, &
ær ríkis verzluin i Bíldudal árin 1914-26. - lífverfið
á Höfnumni & fólk fíarium B. Þorláksson. ~~þó~~ af
~~fálmum Krist~~, þar sem henni var ófálmum ít ~~etica~~
~~kontum~~, sem henni til ~~preferansar~~. Ómuus jómum
alhúsistaffa & þar eru með, frá 1739, & fremer ófógar.
Þóldukumars tilbúin & fremer fællegrar, skreyttar mynd-
um, með henni yfir. Haukur Þjóðvarður, Bíldu-
dalsskýldgi "af" árin 1699 af með. Klein. Bíldudalss-
kýldja var þá lagt hit, þar "Síðunarkirkjan" vor í
Ófjörður, en "bænuist" í Bíldudal "en" þá fyrir
mánum hafa verit lagt níðar. Þó & ekki óleng-
audi, æf þat haf. Stad í P. frum s' allum ekki.
Hlesei madama Klein & ófæð Kvinna Jónsdóttur
Klein fógeta (d. 1689) en umboðsmátre Henriks
Bjelle admíials. Jóhann Klein grafti P. P.
-fjörð og Bíldudal í leigu og hekk verzluin á
látrum stöðrumnunum frá 1684 til 1689, og síðan ekki
hálls um laugt dæit.

Ið muvir kirkjumur en fær klukkun, & örnuu
juvin frá 1650. jóhnu

Fyrri baki Bíldudalsóps ~~Hóll~~ Lílla syni, þar si
vel rekist hin og sérst. Ennast i línuum &
graflíler Bíldudalsókuar, ~~þegar~~ ^{þar} ~~er~~ slauskeppum ^{og}
síðus 7. juu. 1926.

Spællurni aðar i delumum & Hóll, voru þar
áður týðilegurnar Hóllakot og Hóll hús, en
nú eru þar samhlíðar, og eitt slóvit húsi.

~~Hóll~~ húsu örnum kum ~~þá~~ Hóll minn frí
Hóll & Raftsíð Bíldudalskirkjuhúsi, virð Knúks.

Stórvorlesið var ~~fyrst~~^{gert} í Steinbogin sumarins 1917, en fyrrið var at starfsemið stórvora i ágústins 1918. ~~Hlíðarhús~~ Stórvorlesið var uppi ó' lafleiu, en vélasalarium niðri. Vélun gengur með vélusafli ór Hnúksa og hefur 54 hestefla orlu, og er fyrir 40 Kellowatt. Laugsþennuvelurinn er fyrir 110 volt. Bárður Vilhjálmur Guðniart 1000 smávæga ó málum. Oft hefir, forrit a' tilskotarsafli vélusafli, en til þess að ræða þar fát a, var Guðniart 1931 grafinn allmikil skurður í Hnúksvatni í Þingeyri. Hefur vélusaflið aukast mikil fyrir þat að miklu meiri. ~~Bugð~~^{Sinsjó} Stórvorlesisins og nafslínuman annarist Eiríkur Ormsson raffröðriþur i Reykjavík.

Haganes nefnist taugum innan í Billudalsvoz. Trænum kml. þar fyrir innan ó ferum Otradalur. Þau vor Kirkjubæjar og Jóneshöfðusinn margar aldir, síðasti Jóneshöfður þar, sinn fyrir Ámason, fluttur í Billudal vorin 1906.

Otradalstekjulin og einn loðs níetur. Vor refur fyrir noblumum öruru, en líkhiðskap ~~verðde~~^{níðar} a' málkum, hecta grunnum. Í Kirkjubæjarkum eru súgerjarnir minnivædar. - Hinn elsti frí 1838, yfir Geðreiðum Oddshöfðum, & fyrst ~~var~~^{var} gift Olfur Kaupmanni og síðara Þorður Þorðarsoni i Billudal (d. 1815) og síðar þólfur Kaupmanni Jónuson i Billudal.

Fyrir innan Otradal og Dufausdalur, Tópan kilometrum frá Íjó. Þessi dalei eru eru málum frábreyðum hinum yfir Æðarfjörðardalum, og eru jafn laugleidir. Fyrir hefur st liggja bæti upp frí Forsfjörð. - Fyrir þau fyrir Gáðarvík og ~~þeim~~ Gáðarvík Foss a' sléttin sand, en fyrir

^{bart 16.}
foss sleypt af ~~lóðum~~ af klettafellas ór kauð ^m fó
brennur. Ofan íst freklaunur er ael mikil skójars, bæði
máginus árinnum. Skógeinum sunnar íst aino, nequit
sunnarliðaskójar, og keundur íst sunnarliðs mekkum,
síðu munumeli slæja, og lauf verit bræður fyrir gettu-
gum, í sunnbandi íst veikindi Helga Víra. Þáls þrifast
i Seláidal. Ættir sín Sunnarliðs Talius, sunnarliðs fóru,
og fré galdunnalens jössum herum. Þær ginaði líkindi
einn fóli, og saga fórei sé sínu.

Fyrri aðurum Fossfjörður & Reglyjorhórr, og stórar
e standa bærin (Freini- og neti Reglyjorhórr), fyrri
bæni fjallanes. - Þar lúfi sigla vænt gerð sunn-
laug, og sunn hest valdist að því sunn klemdu at
vöruum. - Torsfjörður er aðurum íst Reglyjorhórr,
og einn fer sunnrefudur af fyrri fjarðarhlíðum um
eit með fersnum og hivæxum skójum, og nequit
Mordaloskójum, en ilær fgeist skójer í Hestfjörðum,
slelyttan ^{hinn} miðum friskamálum nequitryjum.

Þa & vest austast Súðarfjallanna. Gisibjöfsfjörður
er sunnan & þar fyrst ór Sperðlahelli, með sunn-
-brættu hinn ael heitt i klíðum Sperðlahelli
og einn í lykt, og mynd af nágrannum beindum.
Fyrri bæni Geitþjófshöfður & Langi-Bati, bæri
Gisla Guðsmer. Sunnan til i hringbrausum
en forma vallgröva bælis af þeir Súðar. Þær er
ára sérst einnig mæta fyrir jæðfylgjum Gisla.

Um hálfau ^{Órskammt} kilometrum sunnan ^{vit} bænum er dalihell
Klettastapi uppi i klíðum, sunn Eiðibana nequit.
Þar vændit Gisli eins og kummt & af sögunum, og
hell að lokum eftir órægilega vörum líggs gata

upps af hauvinnum, en fólkvar skójan lýttur um hana.
 Sunnait 1930 vor gelyft minnesmálu á Kleblum
 og vor þáð affligið að 9. agust, á 1000 óri hálfsinn
 á hældin vor til þa í Laugaveg. Þá var líf minningar um
 þennan þjóðskóga Skógarinnar, og heim frizzglýrðu
 korn hanes. ~~hans~~ Mittill skójan og fógar eru upps með aimi, og
 morgan ^{regnunum} Nordumilgríð Gerþjófsfæðor er Krossleyri, smáleifji
 á líkili eign. Þær laefdait Þóru Hjörleifsum int um
 hana. Reinvæn ^{hins} um. Þau int Krossleyri fr
Steinum, ^{austurski} ór i Suðurþjófum, og þær
 int Laugavesta, spállumum um int Steinum,
 endar ^{lyttus} Baldastrandarsýla.

Fjöllin vestan megin eru næstum óvinnar og eru um 500-600 metra. Hæstar & talum fjallskjötunum ofan í Fljótsdal i Bakkadal 677 m. Í Hringdalsvöppum um 625 m., þar hringistur mjög. Fjallid & Skorir, minnir í Hvostu, eru og áraflega bratt, en nekkun, lögru.

Fyrri bæti Sudurþjóðar en fyrsti hæsti fjöllin í fjörnum. Þrafell & talit um 725 m. og Þranausfell um 700 m., en fjall jössi en laust fríspjó, og af fjölinum & langum er dragandi undirstepta.

Keldaleið en allir svipar til lögum Skálpmynd-áðar hvilfli milli þarlingistu haustafjalla.

Dalnum græsgræs heit með, og stólli fríorinn at dalabatnum. Ljósóulen spissaudur en fyrri minni fjölm. Selördalur, Sigfusadalur, Balladala og Hvita eru allir svipar til leigd. ~~en~~ Þorðarinsdalur Hringdalur, og Þurk-Hrísdalur eru minni og líet græsgfuri.

Sudurhindi eru mahlund frá hringdæni Kelddalenum en laublag. Þar eru ávalas klíðar hit minn, med smálvökundi klettastílum. Skógræs eru brekka en þær vito ~~með~~ ljalla og háltabort, og sinn stóður jörkumarkill skógar og fagur, 500 sem. Nörddal og í Langabatni í Geirspjófsfjörð. Þar fossfirth og ^{autum in} Reykjafjordur ~~er~~ óskráður blárið Durarfjörður vel írt. Þær talis mynd fagur at kvæðlagi í sunnum, og sölur stafar á slettan spjónum, dinnblair hnittar ~~þeyja sig~~ skýju ~~þeyju~~ frum í fjörnum bænum megin, og fossar falla af klettastílum en vidi-værur klíðar.

Flakuyjarcheppur á Brúðafirð:

Héraðsflysing.

Finn i Ísland vestanverð suður hinn slarriði fíðar
landsins, Brúðafjörður. — Jarðfrodingar segja hann orðin
bi farir landssírf. Einhvern kíma í fármánni. Kefis kari
mátt ganga þessum fjórum — semilega í iðgánum engi
— ef hér viri að söruunum í glöðnum summerdegi —
miki Skorar og Jökuls¹⁾. En mikil með það „Gomsum
toms“ hafa verit, er spítan söru i sjó, þóðmáttus hafi
það með orðis alli i einu, það fíðurumurinn hefur 18 mílnar
langur og 11 mílnar bráður.

Örnini kefir þa veri um ad tilost á Brúðafirði
en mi. Þar sun mi líka sér fiskar í miði. fuglar kvoða
á straumi og aldaun trúð og ólá velbi sér í ~~strandum~~
djúpum ánum, kefir mátt líla hávorinn löglenais gríðar
er hversandi hafanum tylgjast fregar hinu teis inn
efr landis og það í suðgortjárinum í hodaorðum.

Eflir hinu gríðarsola löglandi — eflir ábumum sunn
mi liggja í vohr Brúðafjörður — hafa rannici eyjanum
og trúðar ór, en fossar tylg sér í gljáfrum, þar sunn
mi miði hinu þrengrum og straumhördustu sund. Hinur gríð-
ugaskar enjor og fegurður, sun mi slanaði hinn ~~þóðra~~
tyli, hafi þa veri gríðarslaus holl og mular ida eld-
borgar á hinu ~~sokkum~~ landi. — — — Sei þeir land
en ofansóvan, veri þa árunalega fegursta og byggilag-
1) P. L. Snorresjónum.

estu hérst ~~lemonins~~. — Þas væri lausl vid slörriðr. ingar Sudurlandssíða, þóver Þastljaðars og kulaða og hofis Nors urlandssíða. — — —

Nið þekjum við eitt lengur þáða land — kennan Brudafjörð. (~~Hann lega hefur engin mannbog verar líkis henni augum~~). Í Brudafjörður, sem við þekjum við og fáum af kennsl mánað i Kóflunum, sunn hér forv á eftir, er með allt örnum vís. Hann er óð visu fullur af lifi og undi ó landi og sjó, en þó tópklega eins meumilegur við fangar sem hér eruðu land. —

Landslags hefur orðið minnsl norðaustan til í feldinum. Þor er mið kröklub af sveffum og vijum, og grunnsævi eo miði, eftir að kemur inn. Fáir yðla enjarnar, að suni er ðiglands um. Þær eru 10-20 smálestu móttóráti, numra fáir hinum kunnugasta mannum. — Og allt af grýmis.

Fjarna meindu næstu hundruð enjor síðlokan eftir klara eða þorps. Þas hafa Vesturúior. Þor hefjir síðlok svil eða breppsfélag og dræger breppurinn nafn af slæða og mevnuða eyði og hækji Flaknioshappur. Hann er blóirætt ^{ein} kemilegostu happur að Íslandi: —

Áður sjo af þessum enjum eru byggðar: Bjarnarúior, Flakley, Hugleksay, Tvefirúior, Skalláker, Skáluúior og Sviðarúior. Ætar hinum enjarnar — ~~fjóll~~ hundruð eða löður — líggi undir fessar sjo byggðar enjor og eru myljadar af í Gáum fríma. Álm byggðar enjarnar, hvorja fáir 50, svætl fáris meðurum orðum.

Flakley er meðalst allra enja á Brudafjörð og fengur.

Hann er eldri og má teknita hana sem eldri, gað. Umair hana liggia 34 árars og hölmar, allor fjórsamrar og andeigor af fugli. Þóleyur er höfuðsleður Þólmur-kreppss. Skáldin hofn teppst um os kvarð hann loft.

Máth. Þólmunni fyrst þannig að, þegar hann kom til Íslands í gamalas aldi, ~~er hann~~ ~~efrei~~ ~~at~~ hofdi eitt sín ennum ~~um margar~~ ~~fljótt~~ lauzi óra:

Föger eins og fórum
fyrst, en vetrarordum
gus þér ólómanu gef,
sínefjanu gran i suortum,
ein þér umair vordum
Gjádis gumið braf.

Förvergar Þórmör segir:

I Þóleyur vor eg fíora doða
fam þor undi margl.
Egjum eins og aldingardur.
Alla doða hlyjet og bjað.
I Þóleyur vil eg ~~þólf~~ una
á einhlið vid mætissuna.

Alkum er vísar Vatnsdóðar-Ríðar:

Jan er líklegð aldri á
og aðri von til þrifas,
mír íg kjósa munni rā,
oð megar í Þóleyur lifa.

Hann er Kjörnu Laxness lekin eftirfarandi mm.-
maki fáa um Þóleyur, í báðum sinnum. Daglis á fíósum:

"Þas vor os morgni doðs ennumna í júni. Eg
skig þá í fyrstu sinn í landi í persari um disay þar sinn

ðú mannaverk höfðu yfirtrægt forkláraðir, en næstirar
síðu hinnar tilfin fegurðar. Óskarauðirnar búa við jarðarlegas
lið mannamá, og það vor moskum høgl og lóður vor í fang
sír. Æs hufar allt síðan fimaði heit ríðja annan tímabili
en i öðrum hlutum heims; en þessi er síðan íslensk alman-
ach. Meðal þeirar íg skil í landi í Flatey síðan fimm og
þessa tilförforkend, þas er Kamhlíð af Reykj og vor do ungar
þeirar en kom hingos farr, en með fanns íg jölfur voru
tilförl, en gista eimur mánuð, hvo mánuði, ó fallagum
slos, eðeins lís en mega liggja quod langan döginn i þang-
inni og horfa í hreyfijor fuglanna og heusta ó klidinn,
þas vor eins og hær annar biliti spjalds ós sjölfan díg, og
allt oðrið dögur en með, þeir moder kvenar þrýttir
af langfests lít góð vinar seinl um kvöld og veson ód
leggja af séð: vjöld ed morgni. — — —

— — — Þas en líðin þimmlan ör.

Með er afhur síður í hó vestrurhverfingin uppi í
lofti í geskhásinu eins og þeirar íg kom hér farr. Þas er
afhur vjöld júninöt eins og þá. Afhur horfi en í þessi lögristu-
rifluðu hús og húsi í klíð sjófuglsins farið utan glæzzan, eins
og þá, og húsi líðun áhuggeytlaður dögur hringþáramma
koma lír minn ofhur, öndanlegir, án voldas. Óg og fimm all
i eimur, en þessi keidar sjófuglsins er með mura viedi en óe-
hinn ins líktist, sunn en þó eru sín mið. Kamhlíð
er þeir sjöf öræmum en þar sunn solan vár, þas sunn
hinnin líður ætti.

Fjóls síðis nörvæð, hvoran Flatey orkar í hin-
snjánum svold.

Taða einnáttir er all murið, en veson
Einkaskjalasafn Bjarna Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

eru sögð heis hér bár meðanum hólar. Þó eru persa óður
 gakis: Í híl fránum miðöldum, landmánsmodur, allt er
 af Ógðum í Noregi, og færður mann Vesturúrðar og
 byggði í Flatey. Þris 1172 sitt Klængur vísungs Þorður
 Klauður í Flatey og slóð wo i itz ár, en þa var þas flaut
 af Helgafelli í Snæfellsnesi. Klauður slóð háð á eyjumni
 og hála þar síðan Klauðshólar. Ít seannum líma hefir
 sísl farið löftum og gaði Klauðursins. — Þegar klauður
 var dæti í Flatey bjó þer Þorður Gjóður Þorðursson, misstofur
 modur og austugur. Þorður hit Ógmundur. Konungur
 í Noregi var þá Magnus Erlingsson, hins searra, en rípi
 Alexander 3. og vor þá minni ríða á öllum þáfarðum,
 segir Gissi Kortáður. — Þin þaga Þróunarvölk er kund
 við persa einir, og ekki eiga ríkis þar að einhverjir leggi, og
 og Þróunarvöldum. — Kylgja t- i Flatey og uigs eyjumni
 þangod Kylgjaskólin. Þar síker og lemir hérðarsins. Í Flatey
 er margþigli og hefir wo jafnan verit. Þar hóf að verið
 löfningjar og rívismeun. Þegnarlarinn Gissi Kortáður
 eyði þar síðasti árum eftir sinnar í hinn tiltektla-
 hugri ~~gjóðu~~ vid gall og sygru. Höfningjar um Brud-
 hótt hildu honum Kortáðum. Gissi dó ~~20.000~~^{myndatur} od aldi, 1877.
 Dólkis kaupskin er í Flatey, og sauða þangod verzelun u-
 mun og mun í miðrepsum. Barðastanaoneysar, og hefir
 wo verið síðan 1773. Þar hefir lengum verið fiskversil-
 vegur. ~~Fog verður náður við óðrum stöðum~~ —
 Úthari augoð er í Flatey, en eru mun os jafnari hóf að verið
 síður eftir þosan í opnum bólum af óðrum en húnum —
 mörnum, og vildur fara, að velli verlöðvor sín í náð. —
Bjarnegjár. Þau ~~20~~^{þvar} milir sáðar af Flatey vigejia

Bjarnaríðar. Þegdar skundur á hárnes tilinni eiginum, en dala Þidug og Heimarey. Í milli þárra er það um hveya fóru. Bjarnaríðar eru ærðar, hrjóstrugor og mjög illa falnar til ræðunar. Þó náiðar morgþjel og hafði wo jafnan verið. Úldur eru fiskisold og fuglalegja mikil. Íjö öryggðar enir liggja unar Bjarnaríðar.

~~Hert~~ Úldur af Bjarnaríðum liggr Stogley. Þar ey og liggjar unar Reykhóla, en myldur frá Bjarnaríðum. Forn í öldum vor vís i Stogley, en ein sjóðið eru ómer murar byggfariunar en mórunar jafnrigar tóftir hin og ~~hvar~~ un eyna. — Ísær samb hefur verið i Stogley, en mjög má hafa veru ómerlegi að vís voru óðrum mónum í vís langl ísl i sjó og hafa trúinid jafnan svartandi í klóppunum alftíking unar síj.

Hergilssey. Náður af Flakey og Hrgísey. Þeir eru há, jarðgrunn og hrjóstrug. Hrgísey er gild hárnum skeldarvegs hönum og sunnan og vestan og ofur þod heimi dálitir þun legðan og einkumilegan ^{trípi} ~~stíli~~: Þar er ágob ending og fjörbil göð fávir sandfjé, en söðru leyti verða rett ^{toldar} meiri kerlin í humarrinum. En Hrgísey ~~er~~ ^{þykkt} 10 vísar og grashólmur, fleskar grasgefnar og andugar af fugl. — I Hrgísey mun hafa farsken vís Hrgils knapsprors sonar fránaor mjötvars í Flakey. En lengi, ^{mörk hundratára} ~~þessa~~ — var enjan í eyði, en frá mið 18. bökkur eigni geri hana af Ingjaldar sem Hrgils ⁽⁶⁾ farið ~~skamning~~ hans við Gísa Suður og þangod til Eggerl ðeppsem endurnish örygg i henni, um 1780. — Þar eru límaðili vor Hrgísey myldur af Lestayahringum.

Mála þvíra enja, en líða, unar Hrgísey er:

Oddgjarnarðar

Íaunth.

- Skammt

* Þóðan um um 20 nafngivenir fersumir og er óður í Raun
þær. Ær vegna þess, at ~~um~~ aldri vor fóðr daggi i Skerinsar,
at varumur, at fylgja þeirgos með eir vefs, eldvin, laf til óðrinnar
at Guðmundur ~~um~~ og all annar, og til óður varir fyrir að hofas.
Fellir gæti að röðunar lís gjósóknar þóðan vilanlega sér um afst-
ari en óðarl amordhodor og mann hafi að eins fóðr i þessi, og
röður lögðust þóðan ³ ~~á~~ ^{nokkum} ~~til lokat~~ sennumur. - Þó mið gæða
þess, at um sínar fíðar mið ^{má} heiti vefs í hvernir og laugumur
í megin ^{nálægt} ~~magt~~ Oddgjornorðar, og notkunum vorumur sín fóðr od
einstverjileg. - Í Oddgjornorðar skundar ^(röður mun) í óðum
hverrum Þorðishansorðum fyrir Skor og Þóðr jarðvottur, og
vidar ad. Þóðan kurnir, at Skor hafi verið ^{verbud} ~~fóðr~~-
um. Í jarðvölk fárus Anna Illognesdóttir og Þóðr Þóðlins me-
ldar 27 báðir í Skor og 33 formum (mápp hofni). Matlits
Jóhannesson gæði þess, at í hif ^{eggjum} dleffmor hafnar
manna í Hergilssey hafi ~~vært~~ 40 völur röðr fyrir Skor hafi vor.
Og um síðapad lagði, 1889, er gefið um 29 vörðumur þær.
Þá komur þær í land í síðasta vörðum 178 fleyrar. Niður si fragi
flest fískar língar hættar os skrida þar fóðr í Skerinit.

Einkumileg og aukileg nöfn óðarl hofar valið í vörðum
~~í~~ ~~og~~ ~~þa~~ um síðar í Skor en amordhodor. S. d. Tólfar,
Vindursta, Strafnastaller, Nefra-Viti o fl.

Hinn eldri sagaspor Tólfjaninn i Hergilssey mun
eina lengst hafa heldið uppi röðumur í Oddgjornorðar, og
eft aftod ur. S. d. vor hann fyrir vinentuna farið leikmor
1894 og fylkti þá 160 fleyrar.

Ofl mun lofs vris glat i híalla í Skri i landbænum, þegar komnar vor þor saman 25-30 skipskofn, flest karlumun í býla aldrí! Því vor faglitar glerir og óðor aftraunir um daga en kvennor ríser og annad þod er til skúlbunar málir vært í knöldrökum. —

Niðorgs engir lengur til fjörðra í Oddbjarnarkær. Fallnor verðið, jarðsígin næst og örverhengur heldur nið eins uppi minninga límað hardfarið vor mamas

"Aðe er i eyði,
Efis þeim rískum
Sílfur hin fógvaleiður".

"Þas vor þó engan regin óalþingi, all konur ólis í Oddbjarnarkær og óðrum verðiðnum ~~síðum~~ vit Brudafjörð fram um síðasti aldmot.

Dægjarnorður. Dægjarnorður er en gróininn sandstrangur, umstakken af flotormáli, og liggur 7-8 sjö milur suðvestur af Hergilsøy. Þar er gjónum og fiskur. ~~En verist.~~ *

Þar eru sér, sem eru hafa verit ~~meðan~~ lokaðar: Bjarnar, Flóley og Hergilsøy, en i aaglega tali mærra nefndar Ólfinar. En vísar aukur af Flóley: Þvefnunir Hvallabur, Skólanir og Tríður, Ínnir.

Þvefnir eru slor og mikil jörð. Þar hafa os einars legli síslóður meðal enja í Breidafjörð. Af 66 hölmum og enum, sem liggja undir Þvefnunum, eru með færri en $\frac{2}{3}$ hölmur, sem eru óná ganga í um fjörð frá heimavinni. Meðal enja er liggja undir Þvefnunum og Skjaldarey, en drögur aðri sér af súlum þóðar drögumordunar, og rauðar eru ólumum hölmum. En þóður drugga undum Skálmar-nesi, og sunnugl en af Laxdala, ^{sótt}, af völdum Gríms gímnar í Þróðum og regðunum heumar. — Þunnar, án slor og grösug og er á heimi fengim mestur skuli hagnupar í Þvefnunum, sem á bverja eiri er um 20 kír föder.

Þar er í sögnum, at Hællum godi í Hællum með veri tríðjum meður mikill, og til þrels einar, er hann berlöt i Skólanum, viða ós salgjörður í Þvefnunum. — Þátturinn er hann viltost þrolama, fann hann þá safandi í laul meðum suamli frá gjónum. Hann kumi þar illa, at þrolamir wofi er þær regðan vera óvelli. Þaði þá - ekki heldur óþekkilega - flutti þá að skip ul, setti með þó um lit Tríðina og hengdi þá þor að milli kleða noua una, upp frá vili nordan lit í Gaforsunum. Þar er segl, at Þvefnir drogi mög af misdegisvæfin þrod-

anna. Lækin, sem var næfni i, hækkið síðan fræslög. Klettaheimi i Skjóthausi, sem fræslarinn vor. hengdið var, hækkið síðan Gálgí og vinnið meðan síð Klettum Gálgaviti.

- I Svipnirnum fæddist 1726, vos sunum Kunugl er, hægðal Ólofsem nættum fösingar og smold. Frum um miðja síðuslu óðr. Þjóðar síð miðlaði raudan Eyrjólfur inni Linarsen. Hann vor um langt meid heppstjóri þeira eyjumannar og ríðin þá meiri aðrir í heppnum. Alþingismodur vorða hann og ~~óðr.~~ móruver óð. Eyrjólfur vor harsger Karl, seðastreður og einkenningar um margl. Ótak sagði ganga nái um Eyrjólf, og til Komum erinn Þjóðsogskimur af sunnum. Áður Eyrjólf Linarsen lifði meid vistur seifos, vorðið með sí Kunugl um, sun móruver gagn er óð. Þen vel varð hann þess verður, at minningin hans var holdit í lofti.

Eftir Eyrjólf óði í Svipnirnum Höfðið emur hans, pristmanni míðið og óðlinjar, en reið fyr eins meið fávur komun sunn fótur hans. Höfðidi Kunarður óðir óð sýgs síðar.

I Svipnirnum vor um langt meid þingstofur Flakniorðnesss, en vor fluttur þóðan til Þóðarhöf 1891.

Hvallókar eru örök Svipnirnum. Heimaerjan er lítil og örðurinn frí meginþorra eyjarnar, sun unár hana liggja. Reyjur og hölmur, sem ~~lítugr~~ fylgja Hvallókum, eru um 300' áð lóði og venjulegs nefnd Láholtind. Hvallókar eru slor jörð, enger síður en Svipnirjar, en slícum efison til viðurarsor. Vegna þess, hve heimaerjan er lítil og er jörðrey,

1) Eg hefi eru getað fengið eyjaraðar, sun ~~lítugr~~ fylgja Hvallókum, tóðar nækrumleys; lóðan skyldi óð gámul munmör og mun fóra mjós meiri réttu lagi.

hefar veit verit hefti i deli þor i hörðunum fram a' sid-
astu ör. — Þeir hafa standað um i selum. Ímsor draugar-
og kynjaægnir eru lengdar við þeira set og haldufærir ríðar
vera þor i hvejum reitir. — Hin hin fegursta og vistla
tátlundinj i öllum Buidofjardarheimum er í Hvallatnum.
at meði gjörd af náttúrunni, en Ólofer Gáði hefti við
gæti hana gó mun. — Óflask hefti verit feirteigt i Hvall-
tatnum, farið hefur verið a' þor minnis og tilbúndi góð. Þen
síðan laus, fyrir síðustu aldaðum hefti vildi vor af
mílum dagnaði og myrðorsvarar Ólofer Bergvinus-
sins Ólfssins frí Tridnum.

Grunnsvi onnið og útfyrir er í Buidofjordi, wo sunn
kunugl er og óður er um gekid. Ærin stórarannstjórn m'a
gangi a' milli Svipnunum, Hvallatras og Skólegja.

Arni hil prakur, Jónsenv, Þalinn fórkunugar. Hann
þjó i Hvallatnum og Þórnadis Þóknir og Kúlssóknunum
~~þóknunum~~ a' 17. öld. Landamannsþóla Ás i milli
hans og Tóndans í Svipnum, sun Jón hil. Þóldur vor
um Spriegsunum og Vilay i Látralöndum. Vildi Jón
halda miðum sín Svipnum en Arni vildi eða slappa
Síslumáður vor þa' i Barðastrandarsýslu. Eggerl ríki
~~skir~~ Björnsson í Skári; sigror harn dama i málum.

Jóns sigror i mál kessa i Stóru-Sprögsey, og
kom seislumáður, Arni prakur og fari til mótsins, en
Jón vóði líl eða ójá til, og var bedið að fer henni lengi
dags. Laer vor haldir sín Svipnum, og fannst þa'
Jón vóði dauður þar við hraðana. Hafði spás teodi og
var þeir kuml gödrum prakur. — Síslumáður dama:
Látrum miðar og hefti þeim dömi ekki verit

hunnað sian. — Þess ein miði ∞ i Sprogsenium og segis munnumáli, ós formmodur eimur, um Sprogsar hér, si huggður þor. Þóðan er nafnissi enjumars. — Kunni ∞ síðum ∞ ^{einnig} ~~teg~~ Kjálarey i Lébratöndum.

Kjálur liggja næst landi af öllum enjum í Ísl. enjörhúsþor. Þas ∞ alumnei jörd. Ólinsenja, ∞ síði og vogsaorin, og þær húggz ∞ ós fimmist. Höldenyfðasker jarla gríður í Vesturrium. Margtjóri ∞ i Skálenium unda liggja 108 enjor og hölmur undir, og eru margar enjarmar síðar, en allar hnjóshugur og smöggslogar. En klumannar eru þær miði, eða óðorvarts og delviti.

Fagurug hefur staðla enjan í landareign Skálejars. Í henni hefur verið byggd ad foran fari, og sjárb þess um glöggumur: Hinsalífur margar, heoddum trumur, vörvergældar um þóra upna o.fl. — Merkilegur er þas, ad yfir endi enjörnum, þar sem byggðin hefir slodid, og allar mæti, ad tím hefur verið, ∞ allur sléttr; en innri suðum, ~~þar~~ ^{þar} um stangardar hefur verið, ∞ karga þiffl. — Stórk mun ikki sitt. Andis uppgröðs sáðlanda?

Hunnomáli heima, ós byggðin í Fagurug hafi lagt nedur í svarta döndu, ór ós segja veina rannsíðas!

Hélt laug ∞ i eimi enjum ∞ landareign Skálejars, en wo framorlega í fiðreuni, ós heim kennar adeins upp un slássku. Hörrur og ∞ þri til enga nola. Íwo ∞ líka un hvernir vid Oddrjálmarsvei, þar fóra í kof unu myja flori.

Tvisnar. Álbætur af Skálenium, en þó ^{skam} frí, en Trisnar. Líker enjor, en einkor ómörðar og ~~ein~~-Kennilegar, hvor sun ∞ þor er líkis. Tvisnar eru minnsta Einkaskjalasafn Bjarða Benediktssonar © Borgarskjalasafn Reykjavíkur

vilis i Flaknior heppri, en þó nölagot og försæls. Heimareyjan er líkil og miarmor, sem fylgja 9 24 ed löer í flaskor líkor. En heumannir en i Síðnum eru amar sláðar í Brúðafjörðurenum. - Að síðara klára 19. aldað ójó i Síðnum Þeifar Íttsens, alððar í Reykholtavil, sengður enur Guðjófs í Þorfinnum. Hann vor framforsmáður, í ipnsi á undan sínum kínar og sinkumibegur enur margl. Óvinnar eru um ~~þó~~ ójós milli framtískeminsbraus og vauklyggjir, Þótt nöruður vanti a', óð verkuun hans hafi verið hólað nái eru vel enur seylði. -

Ósulanior liggja 1½ - 3 milur undan mordaustrum skráð Brúðafjörður og myndar þor móruun vegins jafnarinn á frikynningu Ísl. í firdinum. Grunnlinan vil til vesturs, móti hafinu, en lóposhornið til austurs, til landa. Þjórnior liggja í sudurhorni frikynningsins. Ærgils ey i norðurhorni, en Skólu, ðeir í lóposhorni.

Eins og sér af famaniludei, er þas óæflegs misjófus, hvarei margar óþryggar enir fylgja hvor; óföldi ey. Þer þas nöruður eftir Þi, hvora, þær eniarmor liggja og hvora, ójóp sunðin eru, sem ~~þó~~ veigðar vor. En þó aðst þas eru, óð i upphaf hafar nein verið svipa aemjós af handahófi. En sterd jaðaruna (enianna) og góði líð ábúðar fer þó ver eins misrið og allt móðr eftir Þi, hvarei margar óþryggar enir liggja undir vor. I fyrsta lagi eru eniarmor óæflegs misjófum óð stær og gediun. ~~Þó~~
~~en~~ Þi, enir a' Brúðafeiði, einkum smári hölmur, sem eru vor fjóðarum og vel raktar (af lughi), og hitta

míð er þar sér voffor íðgrænu gott aelt óin. Aflur enn óðronn voru ~~þíðgengileg~~ hjóslauger, en þar enn líkist annas en grahvílar mosatráðar og ~~þyðligrar~~ myrra-
suna. Þær grankar eru í vefsunum sunnum. Þannan
stod enn þas eru einungis umormor og hölmarmor,
sundu gesi tilbunum s' Brúðafjörðr gildi eit. Þas er
engu síður gjórimu og þó ~~verðlauga~~^{verfinkamp} skurin, voru istramd
sem þau ~~sunna~~^{ad hinn legt til} eru. Eyrðar lause. Klettarpis, sem uppr ís
stunda og þangfláðirmor, sem oflóst en undir söltum
sjó. — Landselurinn Képir s' veggjumins og ders kírs
ana uppr í grunnsvinum og leggnumi inn í milli
sveipu og eyru — og þas er hau. viddur. Skurin
váls óðarfuglinum vörum gegn stórbirnum, og eng-
armis eigs hoega með os tórga sér s' grunnsvinum meðan
þas eru örðmáta og ósjölfþjarga. —

Ekuv veit og af nán hólma voru ey i Íslendingi
hvergi, sem eru hefðar nöfn, og auk þess eru oflóst
~~þótt~~^{mórt} örmeþni í hvernri ey.

Njög oft en nöfnir örigin of ~~ein~~^{ein} einkumilegri lög-
en um miama, voru sunn Langay, Flóley, Borgi, Klófingar,
Tindavei, Áxavei, Strandhólmri o.s.frv. Sundum
of jarla gróðri, voru sunn Leyngay, Hvamay, Metflogar,
Hvamhólmri. Njög oft af fugla og dýrlif, er einkuma
þas, b. d. Skarfa kléttur, Arnarklauvor, Svælvarasuar,
Klinhólmri, Óðarsær, Þefisflogar, Lunday, Höf-
ay, Tendingskléttur, Vankey, Lamthólmri, Gímberay
Tófsfloga, Grisabot. Ævor mann hafa tekni nöfn of
þa sunn fundið hefir þas verið af sjó, og er til danna
kunnuð um Hvalfjörð, Frísey, Skjoldoray, Skálunyar

o fl. Nöruor drog mafn af atvinnugreinum, n skund-
astar hafa verit þor áður, en mið um lidnar undir lok. —
Allur yrkja hefir od til in dnum verit skundad eins lengst
fram eftir öldum i Brudafjartorunum. Nöruor eru
vera þess óval meiri, enna n mafnið Brusug mei.
óhlið i upplunum. Ómefni verda og i sínum ári, wo sunn
Auror, Árasholt, Árarnes o. s. f. Tóles eru mei jafn
enior, sunn en kúðar vis munu, sunn í surhvem hæt
hafa verit vis þor riðnis, og ma þor lík nefna Hergelsug
Hróaldsey, Porkesug, Hölfsteet, Pórarsinhólmur, Þáðs-
flögs, Sigridarholma, Karitasorsver o m. fl.

Allrajmi er wo höllas ír Brudafjartorunum, od
eg vilt þod ekki um aðstöðor wipsmira.

Ushis er opid. Þar ólosir vis hafis, innist af mynd
af of ölduróhi os megalitum og seidandi. Í norðri eo Bar-
gðinum. Í henni ykl un Skorarklidor. Þadan eigtir
Eggjell hinðla simi — og enn fer hraður um Brudfjæ-
ringa, þegar þer líls hinð Gláloru, Lötðan klidor. Ímaðs
er „slöndur“ wo sólin og virabeg, bratt yfir veifar
linur og dælitis föllslegan svigs.

I austri standa opnið hinir mörgu mjóu og löngu
fjalli, og grösugr og leijis dalverpi, n seíarl enn ír
Brudafjöldi. Í þeim döluum dýpper enn smjör af
hverji stái, wo sunn vor í líl Póráefs. Nesin, sunn
lengja sig fram í milli Harianna íl i Brudafjöldi,
en eins og fingur með Karlmögn í risavaxinni
hendi, sr vís seíarl íl líl Hjáanna eftir tólf i Brud.
Og vís er enn þod, od margan málsværin hafa
margt undan dreigd í við sít í upplunum.

I sudri er Skarðshöndin með öllum sinnum
 formfraga slörþjum. Þóðan ólösa hini er hlinjaskála
 einaror um eitjormor. Æfter leker við Snæfellsnes-
 haukgardsvinn, sunaurifinn og ~~ein~~^{ein} kennilegur og
 einaror í hinnum svipkreina Snæfellsjöld. — Bárður
 silur einum á jöllunum og til ároflega mistunum
 — enða er hann gamall ordum —. Í demdum
 spyr hann hinum verku úlserningshreyfjum og
 eljsgarða um eyfir fjöldum, en hins skundins er
 hann mjallkvítar og tanaorkusinn eins og for-
 kláradur engis, er fengið heftir synoaferpið sefningur
 í hinnum — og mái mið að ferar ad lóta illa.

Bugveimur Skásem.

Útröðrar — fiskafendir.

A. Röðrar umar Jöklum.

Þessi valg og með vissu hómen röðrar ís
Bræfjardoreyjum kefjast í verslöðumum kring um
Snefellsjökul, í Ælftaveit, Keflavík, Drilvít, Rípi, Bræf-
um og Sandi. — Útröðrar ~~befjast eins og~~ ^{vorin} fessir röðrar
verulega ~~og~~ nefðar. Þá Sunilegork er, að þær eru noen-
um regum jafngamlir og óginni i orðum um.

Af miunum kappi voru þær stundodir á 19. öldinni,
og varðar þó, að hér varði sogni um fessa alvinnugrunn,
eðallega meðan við sérstakar hóðar fóruðar aldar.

Yfegar haukstóri, velur langtist að eftir Kölubati 200,
að jafnvel eðan Bræfjörður innan enja lagði ís, skuris
fiskurinn af suum meðumum. Röðrar ís Bjarnar eyjum,
Dælveðarsveiti, Flakur og vísor, urin þá aðangars-lausi.
En man gafast með upps, fottörðuegra eru um ejjöldunina
Ítar voru ekki hóðar í vatn og eru einum loodus í mælum.
Man ferkon sig ósins um set. Þorskuinn vor ekker.
Bundus röfnudur líði, og oft er ~~þessi~~ ^{nokkum} eyjum, og móruður
út slærti ~~óhálf~~ eins og allur þorskuinn í aðars miðin.
Í verslöðumum kring um Snefellsjökul vor skurunum
kefjast. Þóðan vor ~~skatt~~ ^{skammt} í miðin, og oft trúður aldrei í
það aðga. — Og röðrar ís eyjum um, undir Jöklum. Lögðar
ekki neder með öðru, fyrst en fiskurinn lönnur ós óhálf.

óðurum bánum og teknar og meining 20. aldarinnar
gerði minnum þér að slundoas vildistap um ~~indalaus~~
íslöfin.

Úthodarinn voru fóskar og ávordin þáttir í lif eni
mamli, meðan hínir fóru eldriinnheitir hildusl óþreyfi.
Pillornir voru ~~do~~ ^{at kalla má} dýrðir til að ríva út jafnrigjá
og þær höfðu ríðum þóru, og þær þáttir fóru í
Læstan eftir, eftir skiprumstokki, eins og Þorlafur Kállas
víg sjónum. Og þær kvídu eru fárt af fara í verid.
Dóu nor! Þær klægdu til ness. Íslóð sprugur vísu
þær ness, og værti svo slóri, og þær gola fylgl ætti
mónum un um Jökul. Þær vor tollmark. Hérna vor
auflægt þeir fleskir fultorunn Karlsmanninn voru fárrir.
Filagstif meðub og dambörger milli eyjanna teptar
af ísalögum, ofl ^{langa tunga} ~~helfa~~ ^a ~~hæta~~ oekkorar.

Íslumun vor þri loef of stóð með lífflögunum og
væxtor vorir i brjóstri. Úthodarinn voru þá illa oflæst
úra teknar fari ungra mamma til að svula útþróðunni
og afhlíðingunum. Í vorinni gefst ofl korkomis tölfari
til að sígtar þaumilegum sum og fini, efsl þróts sum og
hárfundi og Anna hvorl heggja vid jafnabora íslóðum
svéibum. Þær kynklask munu ókunnar fólk og óþekkun
sínum og kómaði yfirleitt aður óþekkla stigur. — Í gal
þri tópsþja leitil modes með mónum í Brúss fjarðar-
eyjum, fyrir innum ^{þa} hvem ananns öldum, sum eru

hafsi ríð undir Jörei.

En þar séi meiri að þurfa að loka fram ~~vortus~~,^{við} nínunum, að útökunni ríði meiri skundadis mörkum, en lís meindanar eðr degradvalar. Því er mannsyn knúdi meiri lís þvíra. ~~Háskólinn~~^{Háskólinn} himafyrir leyfum meiri, en meiri hildai að sér hín durr allan velesinn. Því er ríði tilit vidarl og boldar meiri í gjerleydi. —

Síð Nokkrumjum í Brúsafjörði til í vestlæðnum með Smefallsnesi meuru var 30-40 sjómíldar. Fórusla í Þórum Þróum — í opnum bólum um háreldar, og vor allri hunkum meiri ~~listleitningum~~ eðr ístekktillum vediðingum. Íslensk fórusla þaufla jördi ilgján, Karlmannsrenn og Þórk. Æfli mátaði með dækkas, doð ^á Kaldur Óðir yndi meiri hindla kúlan, ~~seðla~~^{einkannlega} í hinum ittoenda undingum verðstövnum.

En meiri gerði sér meiri grun fær hettumni, sérst yngri meumisnir, meðan ósauþóðurum vor mukur og kappur. — Og fíari vor þos meapert gumið segrarsanna od milla fær sér eðr örnum hettuna í gánum.

En eldra fólk, sem eftir vor himar — konur og óshvinir sjómannanna, — þar gerði sér grun fær hettumni, sem alltaf vorfi yfir sjómönnum. Þos kvíð skilaðinum, og nigrar dager í eiginum voru kenningin atboður og hakið eitt að turtfarðogar útökumannanna. En vorum lifri, van um gríð límkunn og orniðum afera, — og do vor karmiki meiri dveig vorlands um ~~síða~~.

IV

dækkels vidortkun ingen til modtarnar, færir soð hafa meiri
altaf verit vid mögl dir skamslum við dengjum sínum.

Vetrarveckis unars föver varjadt i nýjar os slott til
mids einumánuðar. Þá hófsl vorveldi og vor teknit til
Krossnesdu (14. maí), en eftir þann dina vor teknit sinni
vertildi til sláskar.

Eyjasmum munu þó varjelega eru hafa verit
komnis til ~~verð~~ðrannar i eyjari. Ætumur munu þeir eru
hofs breytas rödrana fyrir með forra.

En skax od líðnum verðmötum var farið od
lugsa farið verðdumi. Kvenfökkis vor ^{ónum kafis} ~~oppsættis af~~ ~~od~~ ~~ist~~
Gís Karlasmundr, ~~B~~úrgír þá uppr od söverplöggum,
vettungum, og örnum fahmadi, sem ~~silanda~~ vor allur
heimarinni og him heldakelli. Melor serinir voru
fyltar af kafu, sonjör og öðru fálmeli, sem vor vitgl-
as til í minn lagi til aðrar verðmötum. Þar hvarf-
um manni ettr ós vins fjarðan ger af fálmeli til man-
naðar. Ritt óður en farið vor od heiman, vor venja od gras-
dileikis af braðmat, en þó eru mórar en ^{þvo} ~~þó~~ dýgdi
sitt lit fersumum. Hjólt í brað og graut vor kynst
i vestlöðumum, einnis kaffi og syker. — Etlaði vor
sí, os viddikis vori sva rískja tilbaki, os það vor
mátti fáka síi os kaupa farið kaffis og sykris, því jafn-
an vor að vell as delja það voru i gjöplássumum.

Rimfakader, fot og amor föranger, sem men

V

puffið ad hofa með sér, en ekki mætt sögna, var vanilega vofin i skum, svatlaum mætti molan ágið og örni vori í lidum án þess ad se ummark — sunn þó [með vor] óhlt. Þessir tægir og annar forangur útröðramannama voru nefndar færir. Skuminn notkun umum svo i djöklum handa sér, eftir deldi þau öllum, sunn fílekkir voru af þeim sönu.

Útröðratálmur voru venjilega stóri sexorinjar með áttorinjar, og álföfnin 7-9 mm. Skipsin voru ~~stórin~~ með farveglum, sem illt vor ad komu eftir eftir voru notkud umar s' Guins kíði. — Þas vor árin og hreyfist hæstans, sunn hreyf vor á. — Ðig þas vor færir, færir án hvíldar, jafnvel milli eftir milli meðan notkun gerð — og jafnvel þott með gengi. Í til þess puffi „orku i geti og súgor laugur“.

Geffareegl voru teknar upp i Brúðafoss fyrir eftir um þas lagt, sunn útröðrar lögsukl níður, en þau fylgdi minni minni notkun degla og „krusverk“ minni og koldsambl. —

Eftir ad hólkis voru leidur og öllum ræðum óðri, var fand ad lugða til fersor. Þas það líkis fyrsla lagstatt orður. Úr Ímærum vor fyrsti áfanginn oflast í Þóshy eða Bjarneyjar. Þas vor orðit afir Jósef; Helst norden vor austan kíði og Vjartviði, us hagleiði óð zíglu dýpusleit — heimur vor eftir óð Snæfellsjökul — og hof. Það kíðina í eamum ófanga. En næri ekki

Koskur s i sinn vori, + og mónumur leiddir til ein, + vor leidin tekn i smæri aföngum. Áðr Bjarn ~~ur~~ var þá farið í Sudureyjar, og vor Þóðan í smæriföngum til með Snaefellsnesi. Slikt fóðalag tók oft langan tíma af ~~at~~ ^{at} ~~at~~ vor ðögslod, eins og oft vildi versta um þenna dina árs.

Fegur Konráð vor i vori, stóð með s i vestlendum hjáheimi, sun fávir voru í landi. Henni fyrstast i hundingu með fögnudrékkum ómánum, eins og þær voru ófengingar og nínir í fjarlogu landi, sun ekki hefur gefið Konráðið ósíða eiga í mörg ár. Þókonumónum vor hjálpsar hér at orða fávor sínum undan djo og selja skipin í nauð. — Fegur því vor Konráð, fávor með til vitna sínum. Þundun vor ör skippstöfni í sínum tím, en lítt vor þó algengara, at meiri skipuli sín í báðum, og Konur meiri sín oft fávir hjá Kunnungum og Þundunum.

Eg spæti gamlan mann, sun reið 20 veker undir Jökli — Gynjaði þar 15 vora, + hvornig ónidimor hefði vori fegur hinn kon fyrst í vestlðvorðum. Hann varodi án þess að hugða sig sun: „Þar voru, jöldi, eins og tillegaster fjarðas eru mi”, og þann dán skadfestla fláinn gamlið meum, sun muna hibjalskt vermanum að fá 60-70 árum. En þó er þar vís, að vor báðum kring um Snaefellsjökul voru ^{nesta líkar því, sem} ~~þó~~ ~~vori~~ ~~þó~~ ~~veri~~ ~~veri~~

VII

aumarslodor tilkadir s i þeim árum. Þar voru vilanlega
~~gerðar~~ í lofti og svjóli, eins og þá lískaburð eru óðar vejar
hús, — tveimudega dælildis grófros í jöld og óspiljador icman.
Höðin voru meiri en 200, og fótt vor manningur i
migjum, og bríðum ~~meiri~~ ^{svo, at} ~~en~~ ^{námu} þau. Óðr. óðr. pegas skild vor
á ~~fljóttum~~ ^{á minnum} hni þar ^{námu} saman, en andsponis ~~ekki~~ ^{ekki}.
Jóspíppur hellaði óró i vísunum og vor torur í þau
hvílar sandur sit hálbotrigða. Í öðrum enda vísarma,
þurir gaffi, vor oflóð upphólmadr pallar, neftar
Kometar. Það vor gumið pliss ur mamas. Fólkunum rið-
stusun vor elegti upp með fram veggiunum, en þa
skundum ^{einungis} kleðnis urjólbalkar þurir rímloði, og lóðid
á þeim.

Verumum höfin alltaf með sér rímfolk, sangur, koddar
og örullar. Sangur voru líllar, svo nefndar hilfsangar.
Þar voru lígri og fóru auk þess teknar í viðmenum
en ein slengð slar. Þurir manum voru jofnar í hvorri
rúmi.

Festar voru vísurnar seittimodar í sundar, ef ald-
húsid er með talið með vísinni. En óð matsald vor
verjilega verid i afhýri, er ~~og~~ ^{get} vor fram af aldavísinni.
Verðadur voru eina víslovers hundismannar. Þar
váfu þær, mókadesl, ekáu til vísunar á fið i hujam
sinum og til eru löðurnar, ella eru, saumada rímloði
o. fl. Þengili voru meiri, en þau varð aldrei óð sök. Meiri
voru persi vanir og þáttir góði. — Kugfpest og ímiskmor

ínum tóring 20. oldarimunum, var íþeekt i vestaðumum.

I landlegum óvöldust með öllum skundum í vestaðumum. Þær voru heitt og molslegi og mórmun hafi vel. Útumum hinn röllur hvarir orða, spilus, ~~leffða~~^{leffða} og höfum um hünd annan þod, nái til reinkinum næst verow. Ekkj vor hildur óleit, at með sifnuðum saman í þorði óðri, þorð sem kveðrionum voru fyrir, og vor þa off glat i hjáum fráum eftir knöldum.

Bendaglina og íjmiskonar afraumir voru og minnis istkooar í landlegum. Alkumur eru steingatökin í Drívolík. Annlöði vög 46 pundi, Hölforsætingar 98 pundi, Hölfshetar 280 pundi, Fullshellur 310 pundi.

Flestir vorðaðirnar höfum hloðið nöfni. Þær voru kunder vid eigendur sínar. En með voru nöfnir meitt sérlega virðileg eða fógar. Hér eru meðalur list smærar: Dumper, Lanta, Leggar, Löps, Snoppsa, Pakra, Kelda.

Lausl fari sunnarmál, þegar vðarverkið vor lóðið, hilda með hinn ír verino. En viddhóðan vor allti löng os sunni. Þaumur vor skrossið hinn til at fylla sérinum með a mið og segja fráttir ír verino. Vilanlega vor leikur farnar að bálanas af físeri og örsum farsangri, sem hinn kallaði os fylja, en með gat þod óðis nema líkis os sunni. Eftir hraðfiskimun voru farnar síðlaðar ferdir, físeafordirnar voru nefndar, og voru er síðar os hinn víkis.

IX

Jíl vorverldar var farið strax um hel og oflast
rínar tóðar verldar til slættar. Þundun var þá farið
sudur fyrir Öndverðarmes, til Dritvillar, og rínar þóðan
einsleit tóðar eftir önnur vorverld.

- Gisti Konráðsm. segir, í Þekktasögi sinni, að
Eyjólfur hreppstjóri Einarsdótt. í Svefnugum hafi fyrslar af
eyjanum tekið upp ríðra i Dritvilk. Og mikilvægum
sinnum hafir Hefði smað Eyjólfss. sigrat fyrir Öndverðarmes,
því að Matthías Jóelundsson hafir aðeins kominn, að ham
hafi ríðið 40 verklidir i Dritvilk, eymisl sem formáður
var hæði.

Eyjanum skunddu ríðra í Dritvilk af Kappa
um miðölk 19. aldaðinnar, en lögg. þá mun fornirnar en
ríðra af Sandi, Keflavík og öðrum verlöðnum nordan í
Snæfellsnesinu. Gisti Konráðsm. getur spiss, að árin 1832
hafi 8 ríðar í Verlunugum ríðið í Dritvilk og formann
varð Rúður: Eyjólfur hreppstjóri í Svefnugum. Hann vor
hæður og fær til heilar þod / vor 370 físu. Ín Þófum
í Hvalseyru, Þóris Niðfjörðum Féláslid í Svefnugum,
Andrés Björnsm. í Flatey, Jóhannes Magnússon í Bjarn-
eyjun, Einars Guðmundsson í Hrágilsey, Óliver Þórss-
on, Gröður Þorðarson, spiss en eigi zebið, hvor Hann átti heim
og lóður Guðmundur Guðmundsson (Kirkus) í Bjarneyjun.

Bítlarnir, sem ríði vor í vorin, voru minni en vetrar-
tálarnir og höðlir færi. Slóken kvenmáður fók þátt í
vorríðrunum. Og ekki vor ókilt í vorin, að hafði veri

X

med hálfrækinir unglingsar sunn hálfrætin gor.

Náfrækinarskið Jöllasformen i eyjumum, frá því
fyrri meða 15. öld og þar til rödrarnir lögðust alveg nedur,
vær einkum persi:

Eyjólfur, Hafliði og Jóhann Þorfinnssonar fegjar. Sígarður
Ólafsson í Flákum. Sígarður Jónasson og Síði Gunnarr-
son i Bjarnarjum og Svínum Jónasson i Skálaverjum.

Með vörum persi mun sjoformen minni, örning-
ar ~~ef~~ að sjóra opnum tókum og ofssöldi i torla-
lagi. Umrör sagnir lifa sunn sunn þa i vörum eystra,
misjöfulega ámidanlegar eins og gengar, og veða nörlunar
~~ef~~ þurfa til farsor i örnum þeim dír i tökkumi. — Enn
um þau eru öllum saman —, sem til þeina þekktar, að
þau hafi voru i hórra raun. Og ða hafi virkt, sunn
þau hafi voru gæddir yfirnættarlegum hafi líkum, hvort
hildar sunn vor að skýra fyrir vrin og tökk að Brudfjörð
i miðmyreni og slóðrisum eða verja seip afóllum i
oppsloronum. — Sunnis persors mamma voru ic hafi-
fram drykkafelair — einkum þau nefnar Lj. Ólafson og Lj.
Jónasson, — en sagl ~~re~~, að aldrei fáist komin til hörnum
tækur ic hendi en undir ótrifum vins, og ~~re~~ sunn med
ólikindum, sunn sagl ~~re~~ fráheim, ^{er svorstað að} ~~þa astund~~.